

Prof. dr. sc. Alojz Cotić¹
(9.8.1924. – 26. 11. 2012.)

Alojz Cotić rodio se u mjestu Donja Dubrava u Međimurju. U Čakovcu je završio učiteljsku školu a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao a 1980. godine i doktorirao psihologiju s temom *Utjecaj životne sredine, kronologijske dobi i spola na tip stava prema seksu*.

Prvo radno mjesto bila mu je osnovna škola u Križovcu. Potom je radio u đlačkom domu Tehničke škole u Zagrebu, pa u đlačkom domu učenika Industrijske škole *Prvomajska*, večernjoj Industrijskoj školi metalske i električarske struke u Zagrebu, osnovnoj školi *Dobojska* a potom punih 13 godina u Zavodu za školstvo grada Zagreba. Godine 1972. zaposlio se na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu (koja je 1979.

¹ Pripremljeno prema: D. Težak, Jakubin, M., Matijević, M., Silov, M. (ur.) (2005.), *Učiteljska akademija u Zagrebu 1919-2004*, str. 85-86. Zagreb: Učiteljska akademija u Zagrebu

postala OOUR Pedagogijske znanosti, RO Filozofski fakultet). Bio je voditelj kolegija *Psihologija odgoja i obrazovanja*, *Razvojna psihologija djetinjstva* i *Psihologija ranog djetinjstva*. U svom znanstvenom i stručnom radu bavio se problemima organizacije učenja, konstrukcijom objektivnih oblika ispitivanja znanja i stavova, statističkim oblicima ispitivanja, te problemima odnosa dječaka i djevojčica, spolnoga sazrijevanja i stavovima djece i mladih prema pitanjima spolnosti. Za svoj rad dobio je niz zahvalnica, pohvala, plaketa i diploma, primjerice zahvalnicu Saveza Društava psihologa Jugoslavije za izuzetni doprinos u razvoju psihologije, pohvalu s plaketom Udruženja za profesionalnu orijentaciju RH za naročitu aktivnost u razvijanju i unapređivanju profesionalne orijentacije te nekoliko diploma u znak priznanja i zahvalnosti za rad u Pedagoško književnom zboru. Podaci o A. Coticu objavljeni su u *International Directory of Psychologists*, iz 1966. godine.

Važniji radovi:

- O objektivnijem načinu ispitivanja u nekim školama, *Naša iskustva*, br. 1, 1961., str. 6-7.
Neki intimni problemi školske omladine, *Naša iskustva*, Zagreb, 1964., str. 9-12.
Akcije, konflikti i reakcije pubescenta, *Lice i naličje puberteta*, 1, Znanje, Zagreb, 1969., str. 105-128.
Psihički činioci učenikova neuspjeha u školi I i II, *Roditelji i škola*, Zagreb, 1977./78., br. 8, str. 12-14, i br. 9, str. 13-15.
Misaoni procesi predškolskog djeteta i usvajanje početnih pojmova iz matematike, *Moderna matematika i predškolsko dijete*, Zavod za unapređivanje osnovnog obrazovanja, Zagreb, 1971., str. 32-47.
Razvijanje emocionalnog života djeteta, I i II., *Roditelji i škola*, 1973./74., Zagreb, br. 3, str. 1-3, br. 4. str.4-6.
Motivi i motivacije, *Roditelji i škola*, Zagreb, 1974./75., str. 1.
Psihički činioci humanizacije odnosa među spolovima, Zavod za pedagogiju, Zagreb, 1981., sv. 23, str. 227-237.
Test i testiranje, *Roditelji i škola*, Zagreb, 1974./75., br. 5, str. 33.
Razvoj društvenosti djeteta, *Roditelji i škola*, Zagreb, 1978./79., br. 3, str. 37-38.
Motivacijski ciklus, *Roditelji i škola*, Zagreb, 1981., br. 5-6, str. 41-42.
Kako učiti, Teškoće u učenju i vladanju, Školska knjiga, Zagreb, 1982., str. 121-137.
Značajke psihofizičkog razvoja učenika od 10. do 16. godine, Školska knjiga, Zagreb, 1982., str. 11-24.
Neka pitanja razvoja spolnog odgoja u Europi i u nas, *Pedagoški rad*, br. 5-6, 1982., str. 240-247.
Psihološke značajke mlade generacije, *Odgoj i škola*, Zbornik radova Institut za pedagojska istraživanja Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i NIRO Školske novine, Zagreb, 1985., str. 87-96.

Moja sjećanja

Nekoliko sam godina radila s Cotićem, sjedila njemu nasuprot u sobi na III. katu. No, ne mogu reći da sam ga upoznala. Bio je ozbiljan, miran i šutljiv čovjek. Rijetko se moglo čuti njegovo mišljenje. Bio je vrlo suzdržan i zatvoren, ali ne u neugodnom smislu, nego više pritajen, nije se izletavao, pa čak ni u vremenima velikih rasprava i burnih promjena koje su bile posljedica organizacija i reorganizacija Akademije, OOUR-a i Fakulteta. Mirno bi došao na svaku, ama baš na svaku sjednicu, i uvijek apsolutno točno ili pet minuta prije, izvadio bi svoj uredni notes za bilješke i vodio svoj osobni dnevni red, koji je sigurno bio točniji i potpuniji od onog službenog. I u nastavi je bio isto takav: uredan i točan do u sekundu, mirno i ozbiljno bi održao predavanje i u sekundu točno završio. Uvijek sam ga htjela uzeti za vlastiti uzor u mirnoći i sistematičnosti i više od svega u rijetkom izlijetavanju s vlastitim primjedbama ili mišljenjima. Nije mi to nikad uspjelo, pogotovo u toj još mojoj mladoj fazi; mislila sam da je najvažnije odmah reagirati na mah, odmah istaknuti svoje mišljenje, za koje sam onda smatrala da je apsolutno točno. Kako je on bio u pravu, kako je na pravi način obrađivao informacije i samo ponekad reagirao na njih staloženo i zrelo...

Eto, to su moja sjećanja na nj. Sve to bilo je usklađeno sa savršeno urednom i uvijek istom vanjštinom, oblačenjem i frizurom. Ne mogu se sjetiti da je ikad imao na sebi nešto različito od urednog sivog odijela. Mislim da je filozofiju neisticanja doveo do savršenstva. Pa ipak, iz iščitavana njegovih stručnih i znanstvenih prinosna vidim da je imao mišljenje, da je imao stavove ali da jednostavno nije o njima pričao.

Dr. sc. Mira Čudina Obradović, prof. emeritus